

РЕШЕНИЕ

№ 4228

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1964** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Г. Н. Х. с ЕГН [ЕГН] чрез адв.В., член на АК К., срещу Заповед с рег. № 513з-161/09.01.2023г. на директора на СДВР, издадена на основание чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2 , чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.6 ЗМВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание" за срок от 6 месеца, като се иска отмяната на заповедта.

В жалбата и в писмена защита чрез адв. В. от АК К., се излагат подробни съображения за допуснати съществени нарушения на процедурата -

1)Нарушение на правото на жалбоподателя да му бъдат връчени и да се запознае с издадените писмени актове в хода на дисциплинарното производство срещу него.

2) директорът на СДВР е игнорирал и не е обсъдил в мотивите на заповедта Докладна записка УРИ №4332-27715/25.05.2022г. от К. К. за извършената от него проверка на С. на 25.04.2022г., допълнително представена от ответника по делото и приета като писмено доказателство. Адресат на тази докладна бил единствено началникът на отдел Пътна полиция - СДВР, липсвала резолюция за запознаване на Х., с докладната записка поради което той нямало как да знае за допуснато неизпълнение

Също претендира незаконосъобразност на основание, че не е извършил вмененото му нарушение. Изтъква, че системата EUCARIS -RESPER, която представлявала мрежа за автоматизиран обмен на данни за СУМПС по чл.7, т.5, б."г" от Директива

2006/126/ЕО, касае данни относно свидетелства за управление на превозни средства от държавите членки и Н., в тази система нямало данни за редовността на СУМПС, издадени от Конфедерация Швейцария, тъй като тя не е държава-членка на ЕС. Също се позовава на свидетелските показания на Г., според които служителите на ОПП-СДВР не са преминали специализирано обучение за разпознаване на неистински СУМПС по конкретни белези и специфики, за да можело да разпознае всяко неистинско СУМПС, което обстоятелство не било оспорено от ответника. Също се позовава и на свидетелските показания на Г. по въпросите дали към 25.04.2022г. нарядите на ОПП-СДВР от Работна станция за отдалечен достъп.

Излага подробни съображения, според които жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, както и за неправилно приложение на санкционната норма. Претендира разноски по списък.

Ответникът

Ответникът директор на СДВР оспорва жалбата чрез юрк. П. – в съдебно заседание и в подробна писмена защита. На основание мотивите на оспорения акт и доказателства, счита оспорената заповед за законосъобразна на всички основания по чл.146 АПК - издадена от компетентен орган, в установената форма, при правилно приложение на процесуалните и материалноправни норми. Поддържа, че е извършено вмененото нарушение по длъжностната характеристика на жалбоподателя и неупражнен контрол по конкретната проверка на негов подчинен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение,12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши длъжната служебна проверка на оспорената заповед по реда на чл.168, ал.1 вр. чл.1465 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорената по делото заповед е връчена на жалбоподателя на дата 16.01.2023г., а жалбата до съда е с дата 30.01.2023г., с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.211 ЗМВР.

По фактите съдът приема следното:

Жалбоподателят Г. Н. Х., заема длъжността началник 01 група Пътен контрол на 01 сектор "Организация и контрол на пътното движение" към Отдел "Пътна полиция на Столична дирекция на вътрешните работи, на която длъжност е назначен със Заповед № 812К-2565/08.02.2017г. За заеманата длъжност на същия е връчена Специфична длъжностна характеристика № 513р-14774/27.02.2017г. По време на службата му в МВР е получил 6 награди "Писмена похвала" със заповеди на различни органи при СДВР през 2003, 2002, 2017 и 2019 години. До процесното, на жалбоподателя са наложени общо две дисциплинарни наказания, заличени по реда на чл.213, ал.1 ЗМВР.

Със Заповед № 8121з-870/07.07.2022 г. на министъра на вътрешните работи, на основание чл.33, т.9 от ЗМВР, е назначена комисия от Дирекция „Инспекторат“ – МВР с цел извършване на проверка на правомерността на действия на полицейски служители при извършване на проверки, водени преписки и разследвания, свързани с Г. К. С. - извършител на тежко пътно-транспортно произшествие (ПТП) в [населено

място], [улица]на 05.07.2022 г.

Видно от Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР, че комисията, назначена с МЗ № 8121з-870/07.07.2022 г. е извършила проверка в СДВР и други структури на МВР на правомерността на действията на полицейски служители при извършени проверки, водени преписки и разследвания, свързани с Г. С. – извършител на тежко пътно-транспортно произшествие (ПТП) В ГР.С., [улица]на 05.07.2022 г., вкл. проверка по сигнал вх.№ 489700-5429/11.07.2022 г. на Фондация „Антикорупционен фонд“ за поставяне на Г. С. в привилегировано положение от полиция и прокуратура. Комисията е извършила справки в автоматизираните информационни системи (АИС) на МВР относно въведени данни на Г. С. за извършени му проверки като водач на МПС от 2014 г., вкл. съставени актове за установяване на административни нарушения (АУАН), издадени електронни фишове, водени досъдебни производства. Комисията е констатирала проверки на Г. С. от служители на МВР, при които не са установени административни нарушения и не е взето отношение, които са описани в доклада. В т.1.8. от доклада е описан процесният случай, касаещ извършена проверка на С. от К. К.: на 24.05.2022 г., около 18:36 часа, при който жалбоподателят К. К. – младши автоконтрольор от ОПП-СДВР е извършил проверка на Г. С. като водач на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и на пътника в него. Според комисията, към момента на проверката С. е бил неправоспособен водач, която информация била налична в РСОД. Въпреки това К. не е констатирал, че С. е загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП, поради което към момента на проверката бил неправоспособен водач. Служителят не бил извършил справка в АИС „Граничен контрол“ на лицето, за да установи дали същото е придобило правоспособност в Швейцария, нито е съставил АУАН на водача, с което не е изпълнил изискванията на т.2 от МЗ № 8121з-1229/01.10.2021 г. и задължението си по чл.39, ал.1, т.4 от Инструкция № 8121з-749/2014 г. спрямо водача С. в нарушение на чл.150 от ЗДвП, като С. е допуснат да управлява МПС като неправоспособен водач.

В Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР също е посочено, че като български гражданин С. може да притежава СУМПС, издадено в Швейцария, в две хипотези: 1. При подмяна на българско свидетелство в хипотезата на чл.151, ал.9 от ЗДвП или 2. Придобиване на правоспособност в Швейцария. В първата хипотеза, статусът на българското СУМПС в РСОД следвало да е „невалиден“, а не „отнет“. За да е налице втората хипотеза, С. следвало да е променил обичайното си местопребиваване (да е живял повече от 185 дни при последните последователни 12 месеца) на територията на Швейцария, което се проверява чрез справка в АИС „Граничен контрол“. Комисията е достигнала до извод, че служителят не е съставил АУАН на водача и същият е допуснат до управление МПС като неправоспособен водач в нарушение на чл.150 от ЗДвП. Изложеното е квалифицирано като нарушение на чл.194, ал.2, т.1-2 от ЗМВР, чието установяване е от компетентността на директора на СДВР като ДНО по чл.204, т.3 от ЗМВР.

В докладна записка рег. №4575р-2070 от 03.10.2022 г. на директора на дирекция „Инспекторат“ – МВР до министъра на вътрешните работи е извършен обстоен анализ на съдържанието на Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР. Относно действията на полицейски служители, при които не са установени нарушения от страна на С. като проверяван водач и не е взето отношение. Посочено е в документа, че проверяващата комисия не констатира данни

за умисъл при осъществяване на неправомерните действия от служителите, като счита, че причините за допуснатите нарушения са недоброто познаване и прилагане на ЗДвП, ЗАНН, подзаконовите нормативни актове и вътрешно-ведомствената нормативна уредба, като с достатъчна степен на категоричност може да се предположи, че допуснатите нарушения са следствие на занижен, на практика липсващ контрол, от страна на съответните ръководители. Касаело се за еднотипни нарушения, допуснати от служители на ОПП – СДВР за сравнително дълъг период от време – повече от шест месеца. Контролът в тези случаи бил реално осъществим – всички данни били въведени в АИС АНД и с минимални усилия от страна на ръководителите можело да се изяснят, както същността на пропуските, така и да се предвидят мерки, чрез които тези пропуски при осъществяване на пътния контрол и правоприлагането да се преустановят и да не се допускат в бъдеще.

В хода на извършената проверка, определена със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г., изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г. и Заповед № 513з-967/09.11.2022г., комисията е снела писмени обяснения и приобщила доказателства, които са обобщени в справка рег. № 513р-113835 от 21.11.2022 г. Видно от Справката на комисията:

Видно от стр. 160, т. 6 от справката, 21.10.2022г. старши инспектор Г. Н. Х., е запознат със заповедта за извършване на проверка и спрямо него -, издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР, чл.10 и чл.30, ал.1 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г., Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г., на същия била връчена и покана № 513р-101332/17.10.2022г. за даване на писмени обяснения - във връзка с извършващата се проверка и затова, че при извършени проверки на 14.02.2022г., на 24.03.2022г., на 23.04.2022г., на 24.04.2022г., на 25.04.2022г., на 07.05.2022г. на 25.05.2022г. , на 01.06.2022г. , на 03.06.2022г. - две проверки, на 08.06.2022г. , на 08.06.2022г. и на 10.06.2022г. в [населено място] от различни автоконтрольори при ОПП - СДВР, като са описани извършените от тях действия. Посочено е, че:

"Към момента на проверките СУМПС на Г. С. е отнето и същият е неправопособен водач на МПС, тази информация била налична в РСОД. Въпреки това служителите констатирани, че С. е загубил придобитата си правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 ЗДвП, поради което към момента на проверката се явявал неправоспособен водач на МПС. Водачът представя свидетелство за правоуправление на Конфедерация Швейцария, но служителите не извършват справка в АИС "Граничен контрол" на лицето, с оглед установяване дали е условието за придобиване на правоспособност в тази държава. Служителите не съставят АУАН по отношение на неправоспособността, с което не изпълняват изискванията на т. 2 от МЗ № 8121з-1229/01.10.2021г. и задълженията по чл.39, ал.4, т.1 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. спрямо водача Г. С., при което в нарушение чл.150 от ЗДвП, същите допускат да управлява МПС като неправоспособен водач. В горните случаи са налице данни за извършени от служителите нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.т. 1-2от ЗМВР.

Касае се за еднотипни нарушения, допуснати от служители на отдел "Пътна полиция" при СДВР за сравнително дълъг период от време - повече от шест месеца. Контролът в тези случаи е реално осъществим - всички данни са въведени в АИСАНД и с минимални усилия от страна на ръководителите , могат да се изяснят както същността

на пропуските, така и да се предвидят мерки, чрез които тези пропуски при осъществяване на пътния контрол и правоприлагането, да се преустановят и да не се допускат в бъдеще. Такава дейност от ръководните служители обаче не е осъществявана.

За времето от 01.01.2022г. до 10.06.2022г. старши инспектор Г. Х. не е предприел действия за извършване на контрол върху дейността на негови подчинени служители, свързана с осигуряване на безопасността на движението и осъществяване на административно-наказателната дейност. По този начин не е изпълнил свои основни служебни задължения, вменени в съответната специфична длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност- "да контролира дейности на групата, свързани с безопасността на движението"и "да оказва помощ и да контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения", вследствие на което е допуснато, при извършени от негови подчинени служители, проверки на Г. С. като водач на МПС, да не се установят неспособността му като водачи да не се предприемат мерки за санкционирането му за това нарушение. "

На 24.10.2022г. жалбоподателят Г. Х. е депозирал писмени обяснения по изложеното в поканата за извършено от него дисциплинарно нарушение, на основание чл.205, ал.4 ,т.5 вр. чл.209, т.2 ЗМВР, е направил в обобщение следните възражения:

-Г. Н. се е позовал на актуалната редакция на чл.7, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г., относима към дата 24.05.2022г. съдържа общо задължение за конкретни длъжности - пряко да отговарят за цялостното състояние на контролът на пътното движение, конкретно за СДВР - началник на сектор "Контрол на пътното движение" към отдел ПП-СДВР, останалите органи са в структурата на отдели ПП-ОДМВР. Въз основа на изричното изброяване на длъжностните лица в посочената разпоредба, е направен извод, че лица заемащи ръководна длъжност "Началник група" в сектор "ОКПД" при ОПП не били посочени, поради което нямало как началник на 01 група към 01 сектор "ОКПД" при ОПП- СДВР да бъде субект на допуснато дисциплинарно нарушение за неупражняване на контрол на подчинените му.

-Позовава се на чл.10, ал.3 от Инструкцията за довода, че са възложени конкретни задължения за служителите, заемащи изпълнителски длъжности по чл.143, ал.1, т.6 ЗМВР - полицейски инспектор Пътен контрол да осъществява непосредствено изпълнение на длъжността по контрол на пътното движение, като проверяват ежедневно и на място нарядите. Също по чл.74, ал.2 от Инструкцията при приключване на смяната старшият на наряда докладва за резултатите от дейността по пътен контрол, като предоставя данните от РСОД или в ежедневния отчет на хартиен носител в случай на липса или повреждане на Р., за което определения служител за инструктаж и отвод проверява отчета на извършената дейност и полага собственоръчно подпис.

-Г. Н. е претендирал, че в случая в съдържанието на предявената му покана на проверяващата комисия, са му предявени действия на полицейски служители, заемащи младши изпълнителски длъжности от различни структурни звена на ОПП-СДВР, различни от личния състав на 01 група Пътен контрол, към 01 сектор ОКПД при ОПП- СДВР, което му преграждало възможността да разбере срещу какви обстоятелства и факти следва да се защитава.

-Жалбоподателят е поддържал в писмените си обяснения, че не е нарушил служебните си задължения, претендирал е задължение на проверяващата комисия по чл.209, т.2

ЗМВР да прекрати образуваната срещу него дисциплинарна проверка., поради липса на дисциплинарно нарушение.

По т. 36 от справката, комисията е посочила, че Г. Х. не е предприел действия за извършване на контрол върху дейността на негови подчинени служители, свързана с осигуряване на безопасността на движението и осъществяване на административно-наказателна дейност, а именно, по отношение на дейността на младши инспектор К. М. К. при извършване на горепосочената проверка на Г. С.. Вмененият по силата на специфичната длъжностна характеристика има за цел именно преустановяване на порочни практики и подобряване на работата на подчинените служители. Същият следвало да проявява интерес по отношение дейността на подчинените му служители и да взема отношение, да дава методически указания и да уеднаквява практиката в техните действия. Вмененият контрол в случая има за цел превенция и ограничаване на пропуските и нарушенията в практическата дейност на служителите. Именно той е служителят, който следва да неутрализира разнопосочните действия при изпълнението на служебните задължения и да следи за коректното и законосъобразното изпълнение на служебните задължения и да следи за коректното и законосъобразно изпълнение. Пасивното му поведение в тази насока води до неизпълнение на основни служебни задължения, вменени му в специфичната длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност - "да контролира дейности на групата, свързани с безопасността на движението" и "да оказва помощ и контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения", вследствие на което е допуснато, при извършени от подчинени нему служители проверки на Г. С. като водач на МПС, да не установят неспособността му като водач и да не предприемат мерки за санкционирането му за това нарушение. В тази връзка са налице данни за извършено от служителя дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения" от ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1 ,т.11 "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" от ЗМВР, следва да му се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

По т. 38 от същата справка, в частта за предложението на дисциплинарната комисия, на ст. инспектор Г. Н. Х. - началник на 01 група "Пътен контрол" към ОПП- СДВР, за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения", за което съгласно чл.200, ал.1 ,т.11 "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" от ЗМВР, да се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца. .

В оспорената по делото Заповед № 513з-161/09.01.2023г. за наложеното на жалбоподателя дисциплинарно наказание, органът е изложил следните мотиви:

1) позовал се е на установеното със Справка № № 513з-113835/21.11.222г. по описа на СДВР и материалите от извършената проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, образувана със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г., на същия била връчена и покана № 513р-101332/17.10.2022г. срещу жалбоподателя.

2) Позовал се е на доклад № 4575р-176/31.08.2022г. по описа на Дирекция Инспекторат, в който се съдържали предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя Г. Н. Х.. В заповедта за образуване на проверката поведението му било и квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР" неизпълнение на служебни задължения от ЗМВР.

3) Органът е приел, че проверяващата комисия е установила правилно фактичката обстановка, като се е позовал на данните в справката на комисията за извършена проверка на 24.0.2022г. в 1:36ч. от мл. автоконтрольор К. К. от отдел ПП - СДВР на Г. С., като е възпроизвел фактите по справката за проверката. Органът е възприел и изводите на комисията за неизпълнение на задължението за извършване на проверка за валидност на СУМПС, като е посочил, че в тази насока не били предприети никакви действия и не са извършени съответните справки. Посочил е, че при проверка на регистрациите на, отнетата му правоспособност, и извършването на справка за задгранични пътувания, би имало за резултат надлежно изпълнение на вмененото в инструкцията задължение.

Следва да се посочи, че в мотивите на процесната заповед е прието допуснато неизпълнение на задълженията на К., послужили като основание за неупражнен контрол от страна на жалбоподателя, органът се е позовал на неизпълнение на задължението на служителя по т. 2 от МЗ № 8121з-1229/01.10.2021г. и задълженията му по чл.39, ал.4 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г., при което в нарушение на чл.150 от ЗДвП, същият е допуснат да, управлява МПС като неправоспособен водач. Видно от т.4 на стр. 189 /190 от Справката на Комисията, е посочено, че К. е допуснал нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкцията, и както е видно от мотивите на съдебно Решение № 3015/04.05.2023г. по адм.д. 1978/2023г. на АССГ, именно за нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкцията, по повод на същата проверка от 24.05.2022г., на К. е наложено дисциплинарно наказание "порицание" със Заповед № 513з-152/09.01.2023г. 4. В заповедта е посочено, че "неизвършването на контрол от страна на старши инспектор Х. върху дейността на подчинения му служител, извършил проверката на С., е довело до несанкциониране на водача навреме и допускане на същия да управлява МПС при положение, че е неправоспособен, трябвало да се вземе и предвид настъпило впоследствие ПТП, при което са загинали две лица - на 05.07.2022г. В заповедта е посочено, че "служителят е следвало да предприеме действия по компетентност и да извърши съответните справки, включително и за задграничните пътувания на водача, за да разкрие обективната истина относно валидността и истинността на предоставеното му СУМПС. Х. следвало да извърши контрол върху действията на К., вмененият му контрол имал за цел превенция и ограничаване на пропуските и нарушенията на практическата дейност на служителите.

5. Органът е формирал извод, че Х. "не е предприел действия за извършване на контрол върху дейността на негови подчинени служители, свързана с осигуряване на безопасността на движението и осъществяване на административно-наказателната дейност, а именно по отношение на дейността на младши инспектор К. К. при извършване на конкретната проверка. Вмененият контрол по специфичната му длъжностна характеристика имал за цел именно преустановяване на порочни практики и подобряване на работата. Изрично е посочено, че същият е следвало да "проявява интерес" по отношение дейността на подчинените му служители, да взема отношение и да дава методически указания и да уеднаквява практиката в техните

действия. Той бил служителят, който следвало да неутрализира разнопосочните действия, при изпълнението на служебните задължения да следи за коректното и законосъобразно изпълнение. Пасивното му поведение довело до неизпълнение на вменени му със специфичната му длъжностна характеристика задължения : *"да контролира дейности на групата свързани с безопасността на движението"* и *"да оказва помощ и контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения"*, вследствие на което било допуснато от подчинения му служител при проверка на Г. С. като водач на МПС да не установи правоспособността му като водач и да не предприеме мерки за санкционирането му за това нарушение.

б) Органът е обсъдил депозираното писмено сведение и писмени обяснения от дата 24.10.2022г., които са обсъдени подробно в мотивите на заповедта, но е посочил, че те не съдържат факти, различни от събраните вече в хода на дисциплинарното производство, не били изложени конкретни аргументи и доводи, които да го оправдаят за извършеното нарушение. Формиран е извод, че разпоредбите от Инструкцията, на които жалбоподателят се е позовал, не изключвали неговата отговорност и задължение да упражнява контрол над подчинените си. Основанието за реализиране на отговорността му е виновно неизпълнение на служебни задължения. Органът наред с това е обсъдил, че на дата 29.11.2022г. жалбоподателят се е запознал със справката на дисциплинарната комисия, взел е предвид изложеното в кадрова справка за него, наградите му - 6 пъти с "Писмена похвала" и две наложени дисциплинарни нарушения по време на службата му (от 1996г.) заличени, приел е, че е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, защото е дадена възможност на неправопособен водач С. да управлява автомобил с неистинско СУМПС, като по този начин не е преустановена възможността за извършване на последващи нарушения на ЗДвП от страна на водача С., както и да му бъде потърсена наказателна отговорност по случая. Ответникът също е посочил, че е взел предвид обстоятелствата, при които е извършено нарушението от страна на жалбоподателя - по време на служба, както и формата на вината - деянието е виновно при форма на вината небрежност- не е изпълнил служебните си задължения регламентирани в специфична длъжностна характеристика. - №4332р-14274/24.07.2015г., също и цялостното му поведение, и като е приел за безспорно установено, че старши инспектор Г. Н. Х. - началник на 01 група Пътен контрол в 01 сектор Организация и контрол на пътното движение към отдел Пътна полиция на СДВР, като не е изпълнил задължението си, регламентирано в длъжностна характеристика за заеманата длъжност 4332р-14274/24.07.2015г., с която бил запознат видно от протокол от 27.02.2017г., не е упражнил контрол на подчинен служител, което представлява нарушение на служебната дисциплина - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения" от ЗМВР, произтичащи длъжностната характеристика, за което съгласно чл.200, ал.1, т.6 ЗМВР - за "неупражнен контрол на подчинени", се налага дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

Що се касае до младши инспектор К. К. от ОПП- СДВР, видно от същата Справка, Комисията приема, че същият на 24.05.в 18:36ч. на [улица]в [населено място], е извършил проверка на на Г. С. като водач на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и на пътника до него, проверката била извършена чрез РСОД и ОДЧ при

ОПП- С. , в резултат на което е установил, че Г. С. е с отнето българско СУМПС, но представя СУМПС от Конфедерация Швейцария с № 003587283763, както и, че е обявен за дискретно наблюдение. По разпореждане на ОДЧ на Г. С. е връчена покана да се яви на 31.05.2022г. в 03 РУ - СДВР. К. посочил, че при проверката за въпросния автомобил не са установени нарушения от страна на водача по ЗДвП, поради което не предприел действия за санкционирането му. За случая изготвил докладна записка от 24.05.2022г. Според комисията (лист 110 от справката), към момента на проверката С. бил с отнето българско СУМПС и същият е неспособен водач на МПС. тази информация била налична в РСОД. Въпреки това К. не е констатирал, че Г. С. загубил придобитата правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 ЗДвП, поради което към момента на проверката е неспособен водач. Служителят не е извършил справка в АИС "Граничен контрол" на лицето ,с оглед установяване дали е условието за придобиване на правоспособност в Конфедерация Швейцария. Служителят не е съставил АУАН на водача, с което не е изпълнил изискванията по т. 2 от МЗ№ 8121з-1229/01.10.2021г. и задължението си по чл.39, ал.4, т.1 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. спрямо водача Г. С., при което в нарушение на чл.150 от ЗДвП същият е допуснат да управлява МПС като неспособен водач.

В депозираното писмено сведение на дата 10.10.2022г. К. К. посочил, че той заедно с К. А. бил назначен в наряд като АП 91/4за времето от 20,00 ч., около 18:30 спрели за проверка лек автомобил марка М.,с рег. [рег.номер на МПС] на бул България след кръстовището на [улица]към [улица]с водач Г. С. и пътник В. Б... При направена справка в АИС ППи ОДЧ при ОПП се установило, че Г. С. е обявен за издирване и дискретно наблюдение и е с отнето СУМПС, издадено от Р. България . Същият управлявал със СУМПС, издадено от Конфедерация Швейцария, валидно на територията на ЕС и Република България, което било заснето със служебния таблет. Младши автоконтрольор К. посочил, че не се е усъмнил в истинността на представеното МПСи не е извършил допълнителни справки. По разпореждане на ОДЧ при ОПП- СДВР, на С. била връчена призовка за явяването му в 03 РУ - СДВР на 31.05.2022г., след което го освободили от проверката.

Според т.4, стр.189 от справка рег. № 513р-113835 от 21.11.2022 г. комисията е формирала извод, че К. К. не е констатирал, че С. е загубил придобитата правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП, поради което към момента на проверката е неспособен водач на МПС. Служителят не е извършил справка в АИС „Граничен контрол“ на лицето, с оглед установяване дали е условието за придобиване на правоспособност в Конфедерация Швейцария. В случая, проверяваното лице е криминално проявено, с отнето СУМПС още на 22.09.2009 г. и правоспособността му не е възстановена по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП. Наличието на тези данни и представянето на чуждестранно СУМПС е следвало да събуди подозрение у полицейския служител и същият да положи необходимите усилия, за да изясни всички факти и обстоятелства с оглед изпълнението на служебните си задължения и реализирането на проверката в цялост. При наличие на тези първоначални данни и при положение, че служителят е разполагал с възможността и с достъпа до информация за задграничните пътувания на водача, за него е било възможно и задължително да провери редовността на представеното му чуждестранно СУМПС. Същото е с дата на издаване 15.06.2021 г., а видно от писмо рег. №

513р-102656 от 20.10.2022 г. по описа на СДВР, съдържащо справка за задграничните пътувания на Г. К. С. за периода от 15.04.2021 г. до 05.07.2022 г., същият считано от 15.04.2021 г. до датата на издаване на швейцарското свидетелство за управление на МПС – 15.06.2021 г. няма регистрирани излизания извън територията на Република България. Това обстоятелство следвало да породява съмнение у проверяващия служител относно валидността и редовността на представения от водача документ за правоуправление и той да предприеме последващи действия по компетентност. Дори и да се приеме, че справката за задграничните пътувания на Г. К. С. е възможно да не е изчерпателна, то служителят е могъл да изготви докладна записка за извършване на последваща проверка или да бъде потърсено съдействието на дежурна оперативна група, която да проведе необходимите процесуални действия по установяване истинността на представеното СУМПС. Липсата на каквото и да е поведение от страна на служителя на МВР в насока установяване истинността на представеното чуждестранно СУМПС правела извършената проверка до голяма степен формална, направена без изясняване на всички данни и обстоятелства по случая. Така описаното поведение било в нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. В случая, не било изпълнено задължението за извършване на проверка за валидността на СУМПС, като в тази насока не били приети никакви действия и не били извършени съответните справки. Проверката на данните за водача, съпоставката им с криминалистическите му регистрации, отнетата правоспособност и извършването на справка за задгранични пътувания би имала за резултат надлежно изпълнение на вмененото от инструкцията задължение и пълноценна реализация на проверка на свидетелството за управление, което би имало за резултат констатиране на неистинността на представения документ, както и последващо преустановяване на нарушението по ЗДвП на водача. Така описаните факти и обстоятелства са квалифицирани като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР следва да се наложи наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, в какъвто смисъл е предложението на дисциплинарно-наказващата комисия.

При така установеното по фактите, съдът приема от правна страна следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен орган - директорът на СДВР, представено е и доказателство за заеманата длъжност от главен комисар М. към датата на издаване на заповедта.

Същата съдържа от формална страна фактически и правни основания за издаването ѝ, доколкото на жалбоподателя е връчена покана с основанията, които според дисциплинарно наказващия орган съставляват нарушение на служебната дисциплина, доколкото не е оспорено отразеното в справката на Комисията за запознаването му със заповедите, с които е образувана проверката срещу него и други служители, както и предвид, че същият е упражнил правото си на защита, в това число и по фактически и правни въпроси, намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение на процедурата, касаещо самостоятелно основание за отмяна.

Оспорената заповед обаче е материално незаконосъобразна:

1. Видно от длъжностната характеристика на жалбоподателя, по т.ІІ Основни

длъжностни права и задължения: първото посочено задължение касае осъществяване на контрола на пътното движение:

"Организира, възлага, контролира и пряко участва в дейността на групата относно осъществяване на контрол на пътното движение, установяване на извършители на нарушения, опазване на общественя ред и оказване на противодействие на престъпността, като се основава на нормативната, уредба, регламентираща дейността, други нормативни документи, касаещи пътния контрол и организацията на движението, заповеди и разпореждания, възложени му от ръководството на отдела, зам-директор и директор на СДВР. "

Следва обаче да се констатира, че в длъжностната характеристика на жалбоподателя, не са изрично разписани задължения, така както са цитирани в оспорената заповед - на стр. 3 от нея, а именно: *"да контролира дейности на групата свързани с безопасността на движението"* и *"да оказва помощ и контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения"*. Абревиатурата АНД не се съдържа в част II. "Основни длъжностни права и задължения" от длъжностната характеристика на началник група в група 01/02 "Пътен контрол" при 01 сектор) "Организация и контрол на пътното движение" към Отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи. лист 385-387 от делото.

Следователно, на жалбоподателя е вменено неизпълнение на задължения, които не се съдържат в длъжностната му характеристика. Видно от мотивите на оспорената заповед, акцентът е върху административно-наказателната дейност - *" в нарушение на чл.150 от ЗДВП, същият е допуснат да управлява МПС като неспособен водач"*.

По второто основание - не е изпълнено задължението за извършване на проверки за валидност на СУМПС, като е изтъкнато, че не са реализирани полицейски правомощия за проверки в пълнота, съдът разпита по делото свидетелят Г., който заяви, че полицейски инспектори като К., нямат достъп до системата на Граничен контрол. Такива проверки правели обикновено за лица от държави извън ЕС, когато има срокове за пребиваване на водача на МПС. Когато български гражданин представи чуждестранно свидетелство за управление, и когато се усъмнят в истинността му, се прави справка чрез дежурната част до Главна Дирекция Полиция. Първо се прави проверка дали българският гражданин имал свидетелство на територията на Република България и след това правели справка за чуждата му книжка. Това ставало чрез Главна дирекция Полиция, инструкцията им била когато се усъмнят, правят проверки, преценяват какви проверки да направят. Ако чуждестранното свидетелство е в срок (на валидност) не правели проверки. Дежурната част вземала решение да се прави справка, полицейският инспектор докладвал на дежурната част, но не всеки проверяван се докладвал, на "таблетите си" можели да проверят дали е правоспособен, дали не се издирва това лице, дали автомобилът не се издирва. Свидетелят посочи, че старшият на наряда - инспекторът, който провеждал инструктажа, той следи дали и как дежурните полицаи изпълняват задълженията си.

Видно е, че с процесната заповед е ангажирана отговорността на жалбоподателя за неизвършване на проверки в пълнота при контролна дейност по безопасността на движението, но не по принцип, а за конкретна полицейска проверка и за конкретно лице. Не е спорно по делото, че на дата 24.05.2022г., жалбоподателят не е имал

качеството на дежурен служител по графика за дежурство на ръководния състав на ОПП - СДВР, както и, че изготвената от подчинения му полицай К. К. докладна записка за проверката на Г. С. на 24.05.2022г., представена на 381 от делото, адресирана до началника на ОПП - СДВР, и относно "установено лице, обявено за издирване", не е достигнала до жалбоподателя по заповед на висшестоящ - за вземане на отношение или дори само за запознаване със съдържанието ѝ. Тази докладна не е обсъдена в мотивите на оспорената заповед и не е взето предвид, че за извършената проверка на Г. С. от К., е докладвано на висшестоящ - "за сведение и разпореждане". Полицейските проверки, се извършват в база данни на друга структура и по решение на друго лице - от дежурната част.

С оспорената заповед не е вменена отговорност за негови лични действия или бездействия, доколкото в служебното си качество жалбоподателят не е могъл да отговаря за дейността на дежурния наряд на дата 24.05.2022г., нито за конкретната проверка на Г. С., нито за която и да е друга по време на дежурството на К.. При посочените обстоятелства е нарушен принципа, че дисциплинарната отговорност е лична, същата следва да бъде ангажирана само за лични действия/бездействия на полицейския служител, поради което е допуснато нарушение на чл.194, ал.4 ЗМВР, съществено нарушение по чл.146, т.4 АПК, обосноваващо самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

3. Видно е, че при еднаква фактическа обстановка - словесно описание на извършеното при проверката на 24.05.2022г. на С., е прието различие в нарушената разпоредба, но словесното описание на задълженията, които не са изпълнени и дължимото поведение, са еднакви в двете заповеди. Така :

- К. е наказан с идентично дисциплинарно наказание за неизпълнение на негови задължения по чл.63 , ал.6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г.

-жалбоподателят – затова, че К. е нарушил чл.39, ал.4 , т.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г.

Установено е със сила на присъдено нещо и задължително за настоящия съд, че при К. не е нарушил нито чл.63, ал. 6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. спрямо водача Г. С. при извършената проверка на 24.05.2022г., като при тази проверка *"е изпълнил служебните си задължения, характерни за младши изпълнителска длъжност."*, както и, че *. от чл.151а от ЗДвП и чл.151, ал.7 от ЗДвП, според който едно и също лице може да притежава само едно СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз, указва на законова празнота, която не може да бъде запълнена по реда на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове. Изводът е, че ЗДвП предоставя възможност на български гражданин да управлява със СУМПС, издадено в Конфедерация Швейцария, независимо от изгубената и невъзстановена правоспособност в България. Също е възприета тезата, че при представено редовно от външна страна СУМПС, издадено от Швейцария, проверяващите служители не са имали основание да извършат допълнителни проверки, а представеното СУМПС от Швейцария е било в срока на валидност по чл.150а, ал.1 от ЗДвП.*

Със Заповед № 513з-152/09.0121.2023. на директора на СДВР на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3 вр. чл. 200, ал.1, т.15 ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание"порицание" за срок от 6 месеца, и за допуснато нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749/2014г., която заповед е отменена с Решение № 3015/04.05.2023г., постановено по адм.д. 1978/2023г. на АССГ. Съдът е приел на

първо място, че съобразно посоченото от фактическа страна като неизпълнение, е вменено нарушение на разпоредба - ал.6 та 62 от Инструкцията, която не е била в сила към 24.05.2022г. На следващо място, съдът е приел, и следното:

"На служителя е наложено дисциплинарно наказание за това, че на 24.05.2022г., при проверка на Г. С. като водач на МПС рег. [рег.номер на МПС] и на пътника в него, не е спазил разпоредбата на чл.62, ал.6 от Инструкцията № 8121з-749/2014 г., според който „проверката на водачи и ППС задължително започва с извършването на справка по регистрационен номер на МПС и/или идентификационен номер на рама, данни за водача, валидност на СУМПС, и данни на пътуващите лица чрез РСОД, а когато РСОД е повредена, нарядът не разполага с такава или при друга невъзможност - чрез ОДЦ/ОДЧ. Справка за валидността на СУМПС, издадени от други държави - членки на ЕС, се извършва в системата "EUCARIS-RESPER" чрез РСОД или ОДЦ/ОДЧ“.

Тази редакция на нормата, цитирана и в оспорената заповед, е в сила от 01.11.2022 г., т.е. не е действаща и няма как да бъде нарушена към датата на извършване на нарушението на 24.05.2022 г. Към последната дата е действала редакция на нормата (в сила от 26.01.2021 г.), според която при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му. В аналогичен смисъл към датата на извършване на нарушението е разпоредбата на чл.62, ал.5 от Инструкцията 8121з-749/2014 г. (в сила от 26.01.2021 г.), според която проверката задължително започва с извършването на справка по регистрационен номер на МПС и данни за водача и пътуващите лица чрез РСОД, а когато РСОД е повредена или нарядът не разполага с такава - чрез ОДЦ/ОДЧ. Последната норма обаче не е посочена като нарушение в оспорената заповед.

Съдът приема, че изложеното е достатъчно да обоснове материална незаконосъобразност на оспорената заповед – абсолютно недопустимо е да се ангажира отговорност за нарушение на норма, който не е действаща към датата на извършване на вмененото нарушение. На по-силно основание това е относимо към санкционно производство за ангажиране на отговорността на уличено лице, на което следва да се предостави възможност да разбере повдигнатото му дисциплинарно обвинение и да организира защитата си срещу него.

Доколкото в акта и при описание на нарушението са цитирани и други закони и подзаконови разпоредби, за пълнота на изложението следва да се изследва и тяхното приложение:

Според заповедта, К. К. не е констатирал, че С. е загубил придобитата правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП (като водач, на когото са отнети всички контролни точки) и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП - лице, което е загубило правоспособност да управлява МПС по реда на ал. 4, след като е върнало свидетелството си за управление, има право отново да бъде допуснато до изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност, но не по-рано от 6 месеца от датата, на която е върнато свидетелството.

В тази връзка обосновано наказаното лице се позовава на разпоредбата на чл.151а от ЗДвП, според която лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от

Конфедерация Швейцария, могат да управляват МПС на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в [чл. 151](#). Съпоставката между чл.151а от ЗДвП и чл.151, ал.7 от ЗДвП, според който едно и също лице може да притежава само едно СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз, указва на законова празнота, която не може да бъде запълнена по реда на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове. Изводът е, че ЗДвП предоставя възможност на български гражданин да управлява със СУМПС, издадено в Конфедерация Швейцария, независимо от изгубената и невъзстановена правоспособност в България.

Следва да се възприеме като почиваща на визираната законова разпоредба защитната теза на жалбоподателя, че при представено редовно от външна страна СУМПС, издадено от Швейцария, проверяващите служители не са имали основание да извършат допълнителни проверки. Не е спорно, че представеното СУМПС от Швейцария е било в срока на валидност по чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Според относимата към датата на извършване на нарушението редакция на чл.53 от Инструкция 8121з-749/2014 г. полицейските наряди по контрол на пътното движение своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2021 г., в сила от 26.01.2021 г.) при констатиране на престъпления и нарушения на обществения ред;
2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2021 г., в сила от 26.01.2021 г.) за извършване на проверка на МПС и на лица и за взетото отношение, когато РСОД е повредена или нарядът не разполага с такава;
3. при констатирани проблеми/неизправности по състоянието на пътната мрежа, създаващи опасност за живота и здравето на участниците в движението, като по възможност намясто предприемат мерки за отстраняването им.

В случая, служителят е изпълнил задължението си до докладва в ОДЦ, по негово разпореждане е връчил призовка на С. и изготвил докладна записка от 24.05.2022 г. относно установено лице, обявено за издирване. В нея К. изложил всички, констатирани при проверката на 24.05.2022 г. факти и обстоятелства – конкретно, че С. управлява със СУМПС № 003587283763 на Конфедерация Швейцария, което снимал на таблета по време на проверката. По изложените съображения съдът намира за необосновани мотивите на оспорената заповед, че „служителят е могъл да изготви докладна записка за извършване на последваща проверка или да бъде потърсено съдействието на дежурна оперативна група, която да проведе необходимите процесуални действия по установяване истинността на представеното СУМПС“. Напротив, служителят е изготвил докладна записка, посочил е чуждестранното СУМПС, с което е изпълнил служебните си задължения, характерни за младши изпълнителска длъжност. Рутинното спиране на С. като водач на 24.05.2022 г. е отразено съгласно чл.58, ал.2 от Инструкция № 8121з-749/2014 г. - за спиране на ППС, когато водачът не е извършил нарушение на ЗДвП и няма данни по ал. 1, т. 3 или 4, служителят отразява това обстоятелство в РСОД."

От изложеното следва, че не е налице неизпълнение на служебни задължения на подчинен служител на жалбоподателя, за които на същият да бъде ангажирана отговорността за неупражнен контрол, поради което е отпаднало и основанието за ангажиране на отговорността за конкретната проверка на 24.05.2022г.

С оспорената заповед не се ангажира отговорност за неупражнен контрол по принцип.

На основание постановеното с Решение № 3015/04.05.2023г. по адм.д. 1978/2023г., на АССГ, задължително за настоящия съд, описаното поведение на мл. инспектор К. поведение, не съставлява нарушение на негови служебни задължения - не само на чл.62, ал.6 от Инструкцията, при проверката е имал дължимото от закона поведение за заеманата длъжност. При този извод, не може да се приеме, че същите обстоятелства, съставляват нарушение на чл.39, ал.4, т. 1 от Инструкцията. Според тази норма "Контролът на пътното движение представлява подвижен (линеен) и/или стационарен визуален или с помощта на технически средства контрол върху поведението на участниците в движението и на техническото състояние на ППС чрез: 1.установяване на лицата, които нарушават правилата за движение по пътищата, и прилагане на съответните наказания и принудителни административни мерки, предвидени в ЗДвП;"

От подробното описание действия при конкретната проверка, то е видно, че с наличните при проверяващите средства, са извършени дължимите проверки от К.. Вмененото нарушение на тази разпоредба се отрича от констатацията на съда с Решение № 3015/04.05.2023г. по адм.д. 1978/2023г., на АССГ, че същият е имал дължимото от закона поведение.

Следователно, вмененото на жалбоподателя нарушение на задължения, произтичащи от специфичната му длъжностна характеристика, не се доказва по делото, нит о се доказва, същият виновен да е нарушил задълженията си, доколкото дори не е бил запознат в служебното си качество с докладната на К. от 24.05.2022г. нито с извършената от него проверка на С. преди дисциплинарното производство.

Тъй като с личното си поведение в конкретното си служебно качество не е допуснал неизпълнение на негови служебни задължения, респективно такова неизпълнение не съставлява описаното от фактическа страна в мотивите на оспорената заповед, неправилно и в противоречие с целта на закона му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца. Също не съответства с целта на закона допуснатото нарушение по чл.194, ал.4 ЗМВР.

Що се касае до довода за разминаване между вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение за "неизпълнение на служебни задължения" по чл.194, ал.2,т.2 ЗМВР, и наложеното дисциплинарно наказание по чл. 200,ал.1, т.6 ЗМВР - ма неупражняване на контрол над подчинени, то без съмнение органът е имал предвид неизпълнение на служебни задължения, свързани с контрол над подчинени, но е цитирал същите неточно.

По изложените съображения, оспорената заповед е материално-незаконосъобразна и издадена в противоречие с целта на закона - незаконосъобразност по чл.146, т.4 и т.5 АПК, като съдът дължи отмяната ѝ.

При този изход на делото, съдът следва да разгледа искането за присъждане на разноски на жалбоподателя. - по представен списък за държавна такса 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение 800лв., платени съгласно разписка, инкорпорирана в договора за правна защита и съдействие - л.10 от делото. Направено е възражение за - "леко завишен" адвокатски хонорар, което съдът намира, че не може да бъде обсъждано като възражение за прекомерност, предвид в това число, че минималното възнаграждение по Наредба 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е в размер на 750лв. Искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя размер на 810 лв., на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено.

На основание изложеното и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Г. Н. Х. с ЕГН [ЕГН] чрез адв.В., член на АК К., срещу Заповед с рег. № 513з-161/09.01.2023г. на директора на СДВР, издадена на основание чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2 , чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.6 ЗМВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание" за срок от 6 месеца

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Н. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата от 810 (осемстотин и десет) лв. за разноски. Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

Съдия: